

MEMORIA DEL SECRETARI ANFÓS PAR Y TUSQUETS

Senyors :

Plahent m'és consignar que la Reyal Academia de Bones Lletres ha complerts ab escreix, durant lo curs que resumir me pertoca, los preceptes fonamentals de ses ordinacions, per ço qui esguarda als estudis històrichs y literaris. Gens menys de vintiquatre sessions generals ordinaries foren celebrades en los vuyt mesos feyners, en les quals llegiren sengles treballs vintitrés acadèmichs numeraris y tres corresponents. Los temes desenrotllats foren adés històrichs, com *Ordinacions de bon govern urbà* (s. XIII al XVIII), per nostre President; *El derecho consuetudinario en Altea*, per don Francesch Martínez y Martínez, corresponent a Valencia; *Lo rey En Johan I, lo caçador, y l'hospital de Sant Macià*, pel doctor don Joseph M.^a Roca; *Lo port de Barcelona*, per don Bonaventura Bassegoda; *Lo Tribunal del Lligalló en Morella*, pel doctor don Joaquim Tuixans, corresponent a Villareal; *Observacions sobre un catàlech de segells medievals*, per don Ferran de Sagarra; *La Casa de Convalescencia, Viladomat, Passoles, l'Arxiu*, per don Pelegrí Casades y Gramatxes; *L'Arquebisbe de Valencia Antoni Folch de Cardona*, per don Joseph Rafel Carreras y Bulbena; *Concilio de Constança, Felipe de Malla y mossén Borrà*, per don Francesch de Bofarull; *La església de Lleyda* (s. VI-XII), pel doctor reverent Joan B. Altisent, corresponent a Lleyda; *Atenes y Dimitri Rendi, notari*, s. XIII, pel doctor don Antoni Rubió y Lluch; adés arqueològichs, com *Los ibers y llurs relacions*, pel doctor don Pere Bosch y Gimpera; adés literaris, com *Cuentos de bibliófilo*, per don Ramon Miquel y Planas; *Pequeña aportación de etimologías*, per don Joseph Rafel Carreras y Bulbena; *Idees literaries de Balmes*, pel reverent pare Ignasi Casanovas; *La prempsa barcelonina de 1840 a 1845*, per don Joan Givanel y Mas; *Quina impremta visità Cervantes a Barcelona*, per don Carles Viada y Lluch; *Obres capdals traduïdes al català*, pel doctor don Artur Masriera; adés critich-biogràfiques com *Víctor Balaguer*, per don E. Moliné y Bra-

sés; *Guimerà intim*, per don Lluís Via; *Serra y Postius y son Lo per què de Barcelona*, per don Ramon D. Perés; *Jaume Tió y Noé*, per don Francisco Mestre y Noé, corresponent a Tortosa; *Un plagiari català del s. xix, Los últims anys de la vida del doctor Codina y Félix Amat de Palau, arquebisbe de Palmira*, pel doctor reverent mossèn Jaume Barrera; adés folklòrichs com *L'ànima errant del Comte l'Arnau*, per don Rossent Serra y Pagès.

Y no s'ha de creure que les conferencies esmentades siguin, en conjunt, resums d'altres treballs dels mateixos autors, ans al contrari. Sovint glosava en Maragall l'idea que no són les obres acabades y ab completet desenrotllament aquelles mellors y qui més purament contenen l'esperit creador qu'ell cercava (com a bon poeta, encomanat però, de la malura decadent) en les iniciacions santes, en los començaments misteriosos, en l'aubada del sentiment. En pintura nos altèm a voltes més dels croquis generadors que no pas de les grans composicions ahont l'inspiració tenua s'es munyida pel mig de la perfcció tècnica. Donchs bé, en contra del encarcarament formal que dexen suposar los treballs d'una corporació fundada per una cedula reyal de Carles III, nostres acadèmichs no li fan pas ofrena de fruyts tardorals, embafadors per massa madurs, no li duen pas síntesis y resums de publicacions apergaminades llurs, que's erudits guarden en los prestatges, rebregades per les consultes, empolsinades pel temps, sinó que són flots primaverals prometedores d'esplets futurs, recerques novelles qui vibren ab l'encís de la confirmació esperada, pressentiments històrichs qui devindran obra complerta, esboços de primer sentiment, en fi, que llurs autors descelen en la vella sagristia de Santa Águeda, ab la mà tremolosa per fressar via nova, ab la veu calda de qui somia llur perfecció. Certes, són obres joves de senys madurs ço qui caracterisa l'activitat de nostra Academia, les quals potser contrasten ab los esforços senils de jovenalla decadent...

Hauré d'esmentar l'homenatge tributat a nostre President honorari lo doctor don Antoni Rubió y Lluch en ocasió d'acomplir quaranta anys de professorat, axí com la memoria que servarem del cinquantanari del primer llibre publicat per don Apeles Mestres (jatsia qu'he encloses en los treballs

crítich-biogràfichs les remembrances centenaries que, per boca y seny dels senyors Moliné y reverent doctor Barrera, ofrenarem als acadèmichs Víctor Balaguer y reverent Fèlix Amat), per a cloure los actes principals de nostra vida interna.

En ella ns hi vindran a valdre los acadèmichs electos doctors senyors Serra Hunter y Pere Barnils, qui prest pendran possessió de llurs cadires, axí com los corresponents, en aquest curs designats, reverent Andreu Ivars, senyors Angel González Palencia, de Madrid, Julian M.^a Rubio, de Valladolid, reverent Joseph Matamoros, canonge de Tortosa; Joaquim Tuixants, de Villareal, lo Comte de Bigouen, a Tolosa de França, y Joaquim de Carvalho, Coimbra. Esperem ab confiança llur colòaboració.

Les parques envejoses nos arrabaçaren nostre companyó Alfret Opisso; axí com entre los corresponents han fets los buyts de Mossèn Ramon Corbella, a Vich, y l'abbé Rousselot, del Collège de France, a París. Los plorem y preguem per ells. En vetllada necrològica commemorarem les virtuts personals y literaries dels en altre temps Acadèmichs Orriols, Soler y Palet, Bonsoms y doctor Codina, essent llurs elogis encomanats als senyors Carreras y Bulbena, Casades y Gramatxes, Miquel y Planas y reverent doctor Alabart, respectivament.

L'actuació externa de l'Acadèmia, jatsia secundaria, no es estat pas descuidada, y les relacions personals y bibliòfiles ab les altres corporacions similars, nostrades y forasteres, són continuades tan amatament com abans. Gran impuls hi donarà, sens cap dupte, la nova casa del carrer d'En Cassador, tota vegada que nostra estada actual es insuficient per als actes socials y no permet tampoch l'organisació a posta de la biblioteca, museu, secretarìa y sales de lectura y treball. Cuydèm poder convidarvoshi prest. — He dit.